

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
28. duben Léta Páně 2013

S V A T O

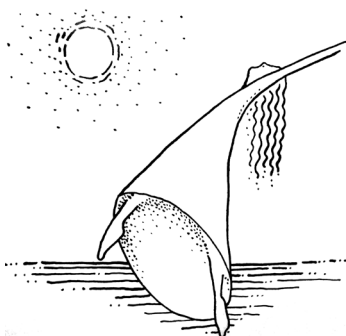
V Á C L A V S K Á

V I N I C E 5

KVĚTEN

N Á P A D

Po skončení velikonoční vigilie na Bílou sobotu zmínil náš pan farář Stanislav myšlenku kněze Anselma Grüna, že církev vymyslela tisíc a jeden způsob, jak se postit a kát, ale nepřišla ani na jeden způsob, jak se radovat. Nyní se nacházíme v období čtyřicetidenní radosti, na kterou jsme se svým čtyřicetidenním půstem připravovali. Ale ruku na srdce, v radování se v Pánu jsme stejně mizerní, ba ještě mizernější, než v sypaní si popela na hlavu. Ne

že bychom byli tak ponuří, ale naše pozemská radost se o Pána často příliš neopírá či ho přímo vylučuje. Myslím, že nejbližší radosti v Pánu jsou naši hudebníci a zpěváci. Zpěvem chválit Boha je prastarý způsob, kterým chválili Boha i židé. Zpěv přináší potěšení i nám. A tak se můžeme radovat - radovat a zároveň chválit Pána. Nejen zpěvem lze Pána chválit a radovat se s ním. Již několik let chodím na izraelské tance, ale teprve nedávno jsem se

tam seznámila s jedním starším pánem. Nemluvil dobře česky. Tak jsem se ho opatrně zeptala, co ho na tancování přivedlo, protože málokdy potkáte na tanečních kurzech muže samotáře, a on je navíc trochu nemotorný. Pán mi s jiskrou v očích a svou lámovou češtinou vysvětlil, že neumí zpívat a zjistil, že může Boha chválit tancem! Od té doby ho obdivuju mnohem víc. A krom toho, vždy, když ho na tancování vidím, vzpo-

menu si na jeho slova a snažím se i já svým tancem chválit Boha. Tak se mé potěšení z tance přinejmenším zdvojnásobilo. Nepatřím mezi extrovertní charizmatiky, ale to je na tanci tak krásné: nikdo nemusí ani tušit, že právě Boha chválíte. A i když to ví, nečiníte nic do očí bijícího. Přeji i vám, abyste přišli na svůj způsob, jak chválit Boha a radovat se z něj, i když zrovna neumíte zpívat, hrát nebo tancovat. @

O H L É D N U T Í *za minulým měsícem nebo i dál*

Letem světem

Na přelomu měsíce března a dubna jsme navrhovali kandidáty do pastorační rady. Představení vážných kandidátů, tzn. těch, kteří souhlasili se svým navržením (Pavel Zezulka, Lída Borská, Ivana Lukášová, Vladimír Jeništa, Marie Dobrovolná, Stanislav Houška, Ondřej Rechner, Denisa Hrabáková, Ivan Menoušek, Míla Müller mladší, Lída Hobzová, Josef Procházka, Šimon Biskup a Hanka Svobodová), proběhlo v neděli 21. dubna po skončení ranní mše svaté a v úvodu dopolední mše svaté v kostele sv. Václava. Volíme dnes, poslední neděli v měsíci, 28. dubna.

Ve čtvrtek 4. dubna se po ranní mši u sv. Mikuláše konalo dopolední setkání seniorů, kterého se zúčastnil vršovický rodák a dlouhodobý ministrant Dr. František Reichel a hovořil o památné pouti do Říma v listopadu 1989 na svařečení Anežky České.

V úterý 9. dubna se na faře sešli rodiče dětí, které se připravují na první svaté přijímání. Ve čtvrtek 11. dubna začal na faře kurz mystagogie.

V úterý 16. dubna se uskutečnilo setkání ekonomické rady, setkání týmu Alfa a setkání účastníků pouti do Santiaga de Compostela. O den později, tj. ve středu 17. dubna, se sešel tým katechumenátu.

V sobotu 20. dubna, ač se po krásném týdnu trošku ochladilo, se konal výlet s dětmi do Prokopského údolí. V neděli 21. dubna se na faře setkali neslyšící.

Ve středu 24. dubna proběhlo na faře setkání pastorační rady. Dnes, v neděli 28. dubna, volíme pastorační radu, jak již bylo zmíněno v úvodu. Odpoledne se na faře hraje loutkové divadlo nejen pro děti *O tom, jak draka bolely zuby*.

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání ekonomické rady

Ekonomická rada projednala hospodaření farnosti za rok 2012. Schválila účetní uzávěrku a výsledek hospodaření ve výši -38 778,34 Kč. Tato ztráta bude zaúčtována na účet nerozděleného zisku z minulých let. Jedná se o ztrátu pouze účetní, na účtu na běžný provoz farnosti u České spořitelny je k 16. 4. 2013 částka 183 013,08 Kč a na účtu u ČSOB je na varhany k 31. 3. 2013 uložena částka 1 184 627,59 Kč. Zpráva o hospodaření farnosti za rok 2012 (přehled příjmů a výdajů) bude uvedena v příštím vydání farního zpravodaje. ER děkuje paní Zdislavě Divišové, která účetnictví farnosti od minulého roku vede. *JH*

Modlitba matek

je hnutí rozšířené v různých zemích, spiritualitou je cesta odevzdání se. A tak se scházíme u nás ve farnosti každý 1. a 3. čtvrtěk v měsíci od 19 hod. na faře, abychom se setkaly ve sdílení, modlitbě chval, díky, proseb, učily se žít život podle slov „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha“. Modlíme se nejen za naše děti, sebe, naše rodiny, ale předkládáme Pánu různé záležitosti.

Srdečně zveme další, třeba i občasnice

*Hanka, Karol, Lenka,
Milada, Pavla, Stáňa*

Večer s Alfou

Vážení farníci, letos jsme se rozhodli poprvé uspořádat akci nazvanou *Večer s Alfou*. O co se jedná a proč Vám to zde oznamujeme?

Myslím, že snad každý z nás by chtěl pozvat někoho z okruhu svých známých, příbuzných nebo spolupracovníků do kostela a seznámit ho s naší vírou. Často cítíme, jak blízko k ní tito lidé mají. Ale víme, že mše by je asi příliš neoslovila, různé přednášky jsou moc odborné, a obáváme se, že přímo do kurzů Alfa se budou ostýchat přihlásit.

Právě z tohoto důvodu jsme se rozhodli uspořádat *Večer s Alfou*. Jeden jediný večer teď v květnu, kdy je dlouho vidět a nikdo se nemusí obávat pozdního návratu v sychravé noci. Ten večer chceme věnovat Bohu a lidem, kteří ho hledají. Večer, během kterého hosté budou mít příležitost se rozhodnout, zda chtějí jít s námi kus cesty za Božím voláním.

Jaký připravujeme program na toto setkání? Chceme jednak hosty seznámit s myšlenkou kurzů Alfa, ale hlavně je přivést do přátelské atmosféry křesťanského společenství. Umožníme jim přemýšlet potichu nebo i nahlas o tom, jak mezi všemi těmi vymoženostmi i starostmi dnešního světa hledat Boha, který přináší to, co stále více lidí tolik hledá.

Součástí Večera s Alfou bude kombinované pásmo „Co můžete očekávat na kurzech Alfa“, které nejen přiblíží

témata jednotlivých večerů, ale bude se věnovat i důvodům, proč vůbec kurzy Alfa pořádáme a proč jsou mezi lidmi tolik oblíbené.

Ve druhé polovině večera otevřeme diskuzi „Již jste s někým mluvili o víře v Boha?“. Zde půjdeme „s kůží na trh“. Umožníme hostům se ptát na cokoli přímo při diskuzi nebo pomocí dotazu na lístečku, který mohou napsat v průběhu předcházejících částí večera. Naši snahou je, abychom i těm nesmělým umožnili se podělit s ostatními o své obavy, pojmenovat překážky, které je od Boha oddělují, a ve společné diskuzi hledat nové cesty tím správným směrem.

Jak jsem výše uvedl, Večer s Alfou patří Bohu a hostům. S potěšením ale zveme i Vás, kteří byste se rádi o kurzech Alfa dozvěděli něco více, zveme i všechny absolventy dřívějších ročníků a členy

týmů předchozích Alf. Přijďte mezi nás, přiveďte své známé, poďte nám pomoci vytvořit příjemný večer. Na závěr připomínám zlaté pravidlo Alf. Při diskuzi necháváme hovořit hlavně naše hosty a neřešíme žádné komplikované teologické otázky. Zahodíme pro tento večer (možná i pro celý život - odvážný návrh autora) všechny poučky a okamžité odpovědi. Můžeme i jen tiše poslouchat a s úžasem odhalovat Boha z pohledu očí těch hledajících. Možná budeme překvapeni - tak, jak nás umí překvapit jenom Bůh.

Večer s Alfou se koná v úterý 28. 5. 2013 od 19.00 hodin v sále u sv. Václava. Moc by nám pomohlo, kdyby se účastníci přihlásili na alfavrsovice@seznam.cz nebo u nás v kostele po mši. Letáčky pro zájemce jsou volně k dispozici na stolku za lavicemi v kostele sv. Václava. *MŽ*

ROZHOVOR s farníky dobrovolníky:

Jan Tomsa

Širší veřejnost Jana Tomsu zná jako kapelníka folkové skupiny Missa, která vznikla při našem farním kostele sv. Václava v roce 1999. Kapela poprvé vystoupila u příležitosti desátého výročí Sametové revoluce 17. 11. 1999. Jelikož Missa často doprovází také nedělní mše pro rodiny s dětmi, vznikla před Vánoci 2011 i Minimissa, která do hudebního doprovodu liturgie zapojuje právě děti. Hlas Jana Tomsy si pamatujeme velmi dobře z nedávných oslav Velikonoc a zpívaných Pašijí.

Jak to bylo se začátky kapely Missa?

Četla jsem něco na vašich internetových stránkách, ale mohl byste historii přiblížit těm, kteří vaše stránky neznají? Odkud pocházejí její zakládající členové a jak jste se spolu potkali?

Kapela vznikla jako sedmičlenné (dnes je nás 8) hudební těleso amatérských hudebníků nebo spíše hudebních nadšenců na popud kapelníka. Po prvotním nepřilíh zdařilém pokusu vystoupit na farním plese 1999 s písněmi různých populárních interpretů se ujal nápad a dlouhodobý plán začít se profilovat prostřednictvím písní Karla Kryla a dále sloužit písní na mši.

S písněmi legendárního Karla Kryla jsme plánovali jako revival expandovat i do „nekřesťanských“ vod, což se za těch 14 let existence více či méně slušně daří. Zaplnila se tak mezera po zanikající spirituálové schole, kam také někteří původní členové chodili. Zakládající členové, z nichž jsou v kaple už jen flétnistka Lenka, perkusista Martin a já, se znali buď z farnosti, od základní školy (já s Martinem) nebo byli příbuzní (na housle s námi hrála původně moje sestra Tereza). Postupně k nám přibyla Lenčina sestra flétnistka Madla, znamenitá houslistka Dana (inzerát), výborná zpěvačka Iva (přivedla ji Dana), poctivý basák Michael (po původně angažovaném synovi jsme vzali tátu) a moje hodná žena Sylvie (tu jsem zlanářil sám). Naše stránky jsou www.kapelamissa.cz. Srdečně vás všechny zvou k bližšímu seznámení se s nimi :-).

Hrajete vždy ve Vršovicích u příležitosti Noci kostelů a vaše vystoupení pokaždé naplní náš kostel sv. Václava návštěvníky. Kde vystupujete, když ne u nás? Odkud vás lidé znají?

Máme za sebou přes 130 koncertů – v době, kdy jsem sám aktivně dělal manažera kapely, jsme hráli přes 20 koncertů ročně. V současnosti sháníme člověka (nebo agenturu), jenž by tuto roli chtěl zastávat.

Hráli jsme pro 3 i pro 3 tisíce lidí, na mnohých festivalech (asi nejznámější byl Open Air Music Fest v Trutnově), natočili jsme 2 CD (2002 a 2009), vydali jsme se na výroční turné k deseti letům kapely s Jaroslavem Hutkou, poznali jsme velmi blízko obě Krylovy ženy, Evu

i Marlen, a další Krylovy blízké přátele i sourozence a příbuzné, také mnoho významných osobností naší i zahraniční kultury (dodnes se přátelíme se sympatickým Norem, který u nás studoval a hraje Krylovy písně v norštině), natočili jsme videoklip :-)) a jak už bylo řečeno – potřetí vystoupíme 24. května na Noci kostelů u nás.

Kromě Kryla je ve vašem repertoáru i řada písní mešních. Trénujete je společně na zkouškách nebo vám stačí písně mešní procvičit jen přede mší?

Aktuálně je u nás ve Vršovicích díky osvětlenému panu faráři Stanislavovi vhodná doba na určitou – jak já říkám – „alternativu v mezích křesťanského zákona“. A také díky tomu se snažím hledat nové písničky s přidanou hodnotou umění, které jsou svým sdělením a novým levellem krásy schopny oslovit, nadchnout a inspirovat. Snažím se je dávat častěji, aby se je lid naučil, a střídát je s již známými písněmi. Také se pokouším vybírat pokud možno písně se vztahem k aktuálnímu čtení nebo evangeliu, slavnosti nebo světcí (jsem rád, když hudební podhoubí má svatě má úzký vztah k dění na ní), tím vším a přidanou dávkou stydlivé bezprostřednosti poněkud rozradostnit a otevřít naše občas trochu moc ustarané nebo převálcované duše. V tom jsem tak trošku evangelík a tak trošku černocho – omlouvám se ortodoxním katolíkům :-).

S tím taky souvisí příprava a zkoušení. Mám už zkušenost i s variantou rychlého nazkoušení písní těsně před mší svatou a i toho jsme a byli jsme dlouhá léta schopni. Přinášelo to však mnohá ale, která se už tak narychlo

málokdy dala vyřešit, a tak jsme dělali veliké kompromisy a nakonec jsme jak my hudebníci, tak věřící návštěvníci mše svaté byli o mnohé ochuzeni. O tu, jak jsem ji nazval výše, novou nebo další úroveň krásy a s ní spojené dary. Píseň otevírá srdce Bohu, ale krásná píseň dvojnásob :-). To je jako když si člověk uvědomí krásu Božího stvoření. Svými nutně nedokonalými pokusy o „dokonalost“ se pokoušíme Bohu přiblížit. Díky tomu, že si najdeme čas na zkoušení písní při pravidelné zkoušce kapely, jsme si jistější v provedení, můžeme pak být mnohem sdělnější a podnětější - nehledě na to, že potom máme alespoň o chlup větší kapacitu na vyřešení momentálních technických problémů atp. Někdy se to ovšem stejně zcela nepodaří, jelikož náš kostel je akusticky pro hraní tohoto typu opravdu těžký oříšek. Jindy si technika postaví hlavu, případně vybere svou daň její dlouhověkost nebo časté a ne zcela koordinované používání různými jednotkami.

Ony některé písně, které zpíváme, jsou i hudebně trošku náročnější a při jejich pouhém oprášení narychlo přede mší by z nich zbyla jen jakási okudlaná kostrička. Mnohem víc mě těší, když je píseň o něco blíž ideálu a baví mě ji zpívat, nejsou v ní zbytečné šumy a ruchy (falešný zpěv, rytmické chyby, špatná dynamika zvuku, improvizace, která nesedí, nesoulad kapely atd.) a lze se plně soustředit na již zmiňované sdělení a přesah. Když se člověk musí ještě na mši zabývat podobným chaosem - je to jen kalvárie a ani „aktivní posluchač“ nemůže odejít naladěn a inspirovan.

Tvoříte i písně vlastní?

Ano.

Písníčky máme a nebojíme se je použít :-). Některé jsme třeba hráli na minulé Noci kostelů.

Protože jsme ale ryzí amatéři a vycházíme z nějakých podmínek a možností, potenciálu a limitů členů kapely, všechno je tak trojnásobně delší než u většiny klasických folkových hudebních uskupení, jsme tedy stále mladá a perspektivní kapela a autorská výpověď je náš cíl, ke kterému směřujeme, postupně jej dosahujeme a ještě budeme dosahovat.

Vytváříte hudební aranžmá. Pro hudebního neznalce, jako jsem já, jeho význam není tak patrný, když poslouchá kapelu Missa. Jakmile však nastoupí Minimissa, je každému jasné, že aranžmá je nesmírně důležitá věc. Jak se vám s dětmi pracuje?

Děkuju za pochvalu :-). Vezmu to, pokud dovolíte, od začátku otázky.

Folková úprava nebo aranžmá je pro kapelu Missa - Karel Kryl revival docela podstatná záležitost. Krylovy písníčky a jejich provedení samotným zpěvákem byly samozřejmě původně ve velké většině zcela bez takových úprav - jsou syrové, jen kytara a zpěv. To samozřejmě má své kouzlo a je to typické pro takového trubadúra nebo minnesängera, což byl původně zpěvák a básník oslavující lásku, ctící hrdinství a zásadní lidské hodnoty. (Pro Kryla se pak nejvíc hodí výraz „bard“.)

Naše kapela už z titulu skupiny hraje naopak Krylovy písně prostřednictvím více různých nástrojů v netradičním folkovém zpracování, aby podpořila opomíjenou melodičnost těch písní, ale zá-

roveň podtrhla a nechala naplno vyzníť poezii textů. Celkově se tím dosahuje větší sdělnosti a také je výraznější šance oslovit posluchače toužící po přidané hodnotě, která není na úkor původního významu díla, naopak ho podtrhuje. Už jsme se několikrát setkali s tím, že na koncert přišel člověk, který Kryla vůbec neznal, ale právě barevnější aranžmá ho oslovilo, a oklikou se tak dozvěděl o této legendární osobnosti. Vytvářet aranže a být srdcem harmonického organismu jménem kapela Missa mě ke všemu baví a je to pro mě větší výzva, než vystupovat jen sám s kytarou.

V Minimisse pak podle schopností malých členů buď spolu vytváříme, nebo napíšu nějaké ty vyhrávky k písním, ty se snažíme zafixovat a je to :-). Není to žádný ideál, ale rodiče mají radost, jak šikovné jsou jejich děti (a mají proč), a děti mají šanci předvést a uplatnit své nadání nebo je to motivuje k další hudební činnosti mimo Minimissu, prostě si třeba jenom začnou víc zpívat.

V květnu nás čeká vystoupení na první svaté přijímání dětí, ale protože jsme měli a máme s dětmi opravdu moc práce na přípravě Noci kostelů (pro tuto příležitost se Minimissa stane dramatickou skupinou), nebude aranžmá v podstatě žádné, většinou jen holé písničky. Tak abyste nebyli smutní, radši na to připravuju dopředu :-)

Jinak s dětmi je legrace. Dřina, ale legrace :-).

Scházíte se s dětmi pravidelně nebo pouze „jednorázově“, jako například když jste hráli na štědrovečerní „půlnoční“ pro děti?

Každé pondělí od 17.45 máme zkoušku v sále kostela.

Přeju hodně tvůrčí inspirace a hodně sil. Ať se vám daří s velkou i malou Missou, ať se vám daří vychovat příští generaci Missy - je to dobrá věc.

Díky za přání :-)

@

SVĚTEC V TOMTO MĚSÍCI

Svatý Isidor z Madridu, rolník

Svátek 15. 5.

12. března L. P. 1622 svatořečil tehdejší papež Řehoř XV. Isidora z Madridu. Jméno, které bylo kdysi celkem běžné, dnes je u nás spíše neobvyklé. Více se vyskytuje ve Španělsku nebo Portugalsku. Kdo Isidor byl a čím si zasloužil toto vyznamenání?

Narodil se kolem r. 1070 v Madridu v zemědělské rodině. Rodiče byli chudí, a tudíž se chlapec musil od mala přičiňovat doma i na poli. Aby chodil do

školy, na to nebyl čas ani peníze. Rodiče ale chlapci od dětství vštěpovali lásku k Bohu i bližním. Léta plynula a Isidor dospěl a musil se živit sám. Vstoupil do služby k bohatému madridskému měšťanu Janu Vargasovi, který ho zaměstnal jako čeledína na svém statku. Isidor sloužil věrně a poctivě, jsa přesvědčen, že svou prací slouží Bohu. Každou práci začínal i končil modlitbou, při těžké a úmorné práci mu bylo posilou, když

si vzpomněl na umučení Páně. Vždy se velmi těšil na neděli a svátky, ne proto, že si odpočine, ale že bude moci jít do kostela. Ostatní čeledínové si libovali v rozpustilých hrách a různých nevázaných zábavách, ale Isidor se těchto radovánek neúčastnil. Neznamená to ovšem, že by se stranil lidí. Naopak. Seznámil se s mladou dívkou Marií Toribiovou a později se s ní oženil. Jeho práce spojená s modlitbou přinášela požehnání. Statek, který byl zadlužen, se díky Isidorovi stal opět výnosným. Jeho pán to ocenil a jmenoval ho vrchním čeledínem.

To vzbudilo nelibost některých jeho spolupracovníků, kteří jej obžalovali u pána, že je nedbalý a líný. Pán se rozhodl to prověřit. Jednou si vyšel na pole, neboť mu bylo řečeno, že Isidor se místo práce modlí. Skutečně, když přišel na pole, spatřil Isidora, jak se zbožně modlí před křížem, ale když se ohlédl na pole, strnul. Volci vesele orali a poháněl je anděl! Od té chvíle si pán

Isidora nesmírně vážil a měl ho jako svého bratra.

Isidor se pilnou prací domohl i průměřeného majetku, ale nelpěl na něm, naopak poskytoval pomoc a službu všem potřebným, stejně jako jeho manželka Marie.

Zbožný a pokorný Isidor zemřel 15. května 1130 v Madridu. Když za čtyři desetiletí po jeho smrti otevřeli hrob, bylo jeho tělo i oděv úplně zchovalé. Ve slavnostním průvodu byly jeho ostatky přeneseny do kostela sv. Ondřeje, kde odpočívají dodnes v jemu zasvěcené kapli.

Sochy a obrazy světce nalezneme zejména ve Španělsku, Tyrolích, Bretani a jižním Německu.

Bývá zobrazován jako rolník v selském kroji se zemědělským náčiním. Častá je scéna s orajícím andělem.

Isidor je patronem Madridu, rolníků, dobré úrody, a vzýváme jej proti suchu.

Alena Králová

D I A L O G *pocitů a rozumu:*

Co bude dál?

Nedávno jsem byl svědkem rozhovoru, kde mimo jiné zaznělo:

- Umí se smát. I očima. Kdysi jsme spolu prohodili pár vět. Neznám žádnou jinou, která se umí takhle krásně smát. Teď k nám začala chodit pravdivě. Vždycky s tím nádherným úsměvem. Ona se umí tak krásně podívat...
- Počkej, počkej, kamaráde, ty nějak hoříš...

- Nóóó...
- Jsi tu pro všechny, ne pro jednu...
- Kdybys viděl ty oči, ty věčně se smějící rty, zářivé zuby, ...
- Dobrá, dobrá. Co bude dál?
- Tak třeba popovídat si, dát si někde kávu a promluvit si spolu. Zdá se, že by proti nebyla.
- Už dříve jsi říkal, že má rodinu, děti. Ostatně i ty máš své závazky. - Jak to myslíš? Co bude dál?

- Nóóó... Popovídat si. Projít se...
- A dál? Ženám jde zpravidla o vztahy, mužům zpravidla o tělo. Znovu říkám: má rodinu. Popovídate si, prodete se. A dál? Co bude dál?
- Snad kamarádství, možná přátelství. Přání k narozeninám, kytky, ...
- ... přátelské políbení. A dál? Dál bude co?
- Mohl bych se dovědět víc o tom ženském světě. Co a jak... - a tak.
- A tomu ty skutečně věříš? Věříš tomu, že by u toho skončilo? S jídlem roste chuť...
- Já nevím. Líbí se mi... Ty máš ale

také pravdu... Nešlo by tomu prostě jenom tak nechat volný průběh?

- Co myslíš? Nechat to na ní? To je ale pěkně zbabělé. Rozhodnout se až potom? Po čem? A proč ne hned? Víš, co chceš? Co bude dál?

Snad už odnepaměti a od přírody je dáno, že se dívky a ženy chtějí líbit. Prostě je to jejich přirozenost. Daří se jim to a my jsme jim za jejich krásu vděční. A nejen vděční. Vedeme o nich řeči, stejně tak, jako ony o nás...

Setkali jste se někdy s podobnou situací? Co bylo dál?

PAS

PROSTOR *pro sdílení nápadů a myšlenek*

Nejednota škodí

V sobotu 13. 4. navštívil Poříčí nad Sázavou olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Sloužil tam mši svatou, kterou obětoval za dr. Františka Noska (1886-1935), politika a ekonoma, významného činitele předválečného katolicismu u nás. (Nosek je pochován v Poříčí.) Po mši sv. jsme se sešli ve farním sále vedle kostela a otec arcibiskup odpovídal na dotazy. Uvedeme jednu z jeho odpovědí, která je velmi aktuální.

Dotaz byl položen v souvislosti s odvoláním Daniela Hermana z funkce ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů. Nehrozí, že budou křesťané opět vytlačeni na okraj společnosti? Arcibiskup Graubner odpověděl s nadsázkou: Často, když se sejdeme, máme víc

názorů, než je osob. Máme vysoké nároky na jiné katolíky. Najdeme-li na nich nějakou nedokonalost, nepodpoříme je. Měli bychom být schopni se spojit, ne jít každý sám. Jinak se může stát, že jiní se spojí třeba jen tři a získají vrch.

Otec arcibiskup je z Moravy, a tak uvedl jako kladný příklad moravského katolického činitele - zhruba ze stejné doby jako žil Nosek - P. Jana Šrámka. Šrámek dával lidem dohromady a zakládal proto spolky. Spolek býval založen pro plnění konkrétního úkolu, většinou charitativního rázu. Šrámek pak viděl, že je potřeba spolupracovat i v širším rámci, a proto založil svaz spolků. Z něj pak vznikla politická strana.

M.M.st.

Z Á V Ě R E M . . .

Mluvití stříbro?

Pamatuji si, že jsem ve svém diáři s sebou nosila vždycky jistý citát z bible, pochopitelně ale už vůbec nevím odkud a jaký. Jeho vyznění však bylo jasné: pomluvami se člověk vrhá do záhuby. Lísteček mi sešel z očí – stejně na mě moc nezabíral –, ale jeho slova, myšlenka, mě pálí pořád. Kdykoliv si pustím psu na špacír. Vždycky pak přemýšlím, proč to jen dělám? Proč jen musím vyklopit všechno, co mi druhí udělali, jak se hloupě chovali, co nevhodného řekli a tak podobně... V neposlední řadě i vyklopit všechno na sebe samu.

Čirou analýzou příčin jsem identifikovala čtyři různé, nikterak chvályhodné. Jedna horší než druhá. Tak začnu tou nejnevinnější: *aby řeč nestála*. Někdy, když se potkáme se známými a honem nevíme, jak rozvinout hovor dál, chytne me se zaručeného: klepy ze společnosti. To nemá daleko k další příčině, nebo k dalšímu stadiu: *být zajímavá*. Zkrátka, když vytáhnete nějakou novinku nebo vtipnou historku, tak zaručeně strhnete na sebe pozornost a hovor krásně plyne. Třetí příčinou může být to, že někdo má *něco, co já nemám*. Tím myslím pozornost, šmrnc, charisma, pohodu... Cokoliv. A tak, abych učinila zadost své žárlivosti, hodím na onoho obdařeného trochu bahna, aby mu nebylo co závidět. Poslední příčina by se mohla zdát také velmi nevinnou: *ulevit své zlosti*, mám-li na někoho dopal. Nejsme svatí, že? A potřebujeme si ulevit. Většinou své úlevě volíme nesprávné prostředí.

Ale jak si pomoci? Co s tou naší výřečností? „Kde mnoho slov, tam nechy-

bí hříchy,“ píše Mika Waltari v *Jeho království*. Potěšil mě papež František, když o tomto společenském jevu mluvil ve své homilii 27. března. Zdá se mi, že vystihl náš problém docela přesně: „Jestliže klevetíme o druhých, rovněž tak nemáme lásku ani přátelství, vše se mění v trh, na kterém prodáváme své přátele a příbuzné.“ Naše hovory se opravdu často mění v tržiště – kdo dá víc, kdo co přihodí? A dodal, že se chováme jak Jidáš, za pár stříbrných, kvůli pár chvílím pozornosti oškubeme své drahé do naha. Ani náš Pán, ani náš papež nám nenabízí cestu, kterou se vydal Jidáš, ale cestu odpuštění: „Prosme proto o odpuštění za to, jak se chováme k přátelům, protože se tak chováme k Ježíši v nich.“

Myslím, že my, kteří tímto problémem *výřečností* trpíme, se ho jen tak nezbovíme. Ale snažme se na něj pamatovat a zastavit se, zabrzdit svou vášeň. Neubližujeme pouze Ježíši v lidech, o kterých mluvíme, ale můžeme zranovat i lidi, kteří nás poslouchají, a co víc, kteří Krista teprve hledají. Jaký obrázek Boha jim asi ukážeme, když budeme jen nadávat, reptat a pomlouvat? Já vím, i my křesťané jsme *nemocní* a potřebujeme uzdravení, ale hledající to třeba ještě o nás nemusí vědět, a svým chováním jim házíme klacky pod nohy při hledání Boha. Asi není pro každého řešením slib mlčenlivosti, když neumíme mluvit, aniž bychom hřešili. Ale zkusme se kontrolovat a zkusme se učit říkat jiné věci než klepy.

Jen na závěr: Vzpomínám si, jak jsme na jedné dámské sešlosti probíraly, co

provedly naše kamarádky, které zrovna udělaly tu chybu, že se na sešlost nedostavily, a tak se staly snadným terčem, a když jsme byly v zápalu drbání, přišlo jedno malé dítě a kamarádka maminka mu složitě vysvětlovala, že my sice o ostatních takhle mluvíme, ale máme je opravdu moc rádi. To jsou chvíle,

kdy si člověk uvědomí chabost rozhovoru, který doposud vedl... Je to jak facka nebo probuzení: Proč jsme o nich takto mluvily, když je opravdu máme rádi? Prosme Pána, ať takovéto „facky“ dostáváme z *kraje*, ať se probereme co nejdříve a nestihneme napáchat mnoho škod. *Vaše Křepelka na Vinici*

24.05.13

NOC KOSTELŮ

Potom už nebude den ani

NOC

ale v čase večera bude světlo.

Zedh 14.7

NOC KOSTELŮ 2013

JE POZVÁNÍM PRO VÁS VŠECHNY,

- KDO BYSTE RÁDI (TŘEBA POPRVÉ) VSTOUPILI DO BUDOVY, KTEROU DENNĚ MÍJÍTE,
- KDO MÁTE ZÁJEM POZNAT JEJÍ ARCHITEKTURU, VÝZDOBU, HISTORII A ZAJÍMAVOSTI,
- KDO SE CHCETE BLÍŽE SEZNÁMIT SE SPOLEČENSTVÍM LIDÍ, KTEŘÍ SE V NÍ SCHÁZEJÍ,
 - KDO SE TOUŽÍTE DOZVĚDĚT, PROČ A ČÍM JE TOTO MÍSTO POSVÁTNÉ ...

PŘIJĎTE V PÁTEK

24. KVĚTNA 2013

DO KOSTELA SV. VÁCLAVA

NÁMĚSTÍ SVATOPLUKA ČECHA

OD 18 DO 24 BUDE PŘIPRAVENO NAPŘÍKLAD:

DIVADELNĚ-HUDEBNÍ PÁSMO MOJŽÍŠ

VYSTOUPENÍ KAPELY MISSA

VYSTOUPENÍ KAPELY KOZA NA ÚTESU

DUCHOVNÍ HUDBA, PROHLÍDKY, DISKUZE...

TĚŠÍME SE NA VÁS!

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

Výjimky a změny najdete v kalendáři na příslušný měsíc.

Eucharistie a bohoslužby slova

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava (pro rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	7.00	kostel sv. Mikuláše
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

Eucharistická adorace

čtvrtek	17.45-19.45	kostel sv. Václava (od 16. května do konce června)
	20.00-21.00	kostel sv. Mikuláše

Svátost smíření / duchovní rozhovor

neděle	7.30-8.15	kostel sv. Václava
středa -		
<i>dočasně</i>	17.00-19.00	kostel sv. Václava
pátek	17.00-17.45	kostel sv. Václava

- Prosíme ty, kdo chtějí přistoupit ke svátosti smíření některý pátek nebo neděli, aby respektovali, že kněz musí nejméně 15 min před začátkem bohoslužby odejít ze zpovědnice, aby se na bohoslužbu řádně připravil.
- Jiný termín svátosti smíření je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Příležitost k setkání s knězem

úterý	15.30-17.30	fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)
--------------	-------------	---

- Jiný termín je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Farní kancelář pro veřejnost

úterý	10.00-12.00,	fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)
	13.00-17.00	

- Službu v kanceláři zajišťuje a finanční záležitosti (hl.dary) vyřizuje Eva Hrubá:
eva-hruba@seznam.cz

TÝDENNÍ PROGRAM *pravidelných aktivit*

Po	13.30-14.30	Mariina legie /I. Ditrich/	FAR č. 1
	16.00-16.45	Náboženství pro děti /H. a P. Svobodovi/	SÁL
	16.50-17.35	Náboženství pro děti /H. a P. Svobodovi/	SÁL
	17.00-18.30	Kroužek vyšívání /M. Řečinská/	FAR č. 1
	17.45-18.30	Zkouška kapely Minimissa /J. Tomsa/	SÁL
	18.00-20.00	Cvičení pro radost	FAR č. 2
	18.30-19.30	Angličtina pro dospělé /M. Müller st./	FAR č. 1
	19.00-21.00	Modlitební společenství /V. Novák/	SÁL
	19.00-21.30	Divadelní spolek Nazdařbůh /J. Tomsa/	SÁL
	Út	10.00-12.00	Úřední hodiny farní kanceláře pro veřejnost
13.00-17.00		/Eva Hrubá/	
15.30-17.30		Příležitost k setkání s knězem /S. Góra/	FAR č. 1
16.45-17.45		Biblická hodina /J. Nagy/ - 2. a 4. úterý v měsíci	FAR č. 1
St	19.00	Společenství /S. Kocourková/	FAR č. 3
	10.00-12.00	Maminky s dětmi /V. Procházková/	FAR č. 1 a 2
	18.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	19.00-22.00	Společenství mládeže /O. Rechner, L. Sviták/ - sudé týdny roku, kromě prázdnin	FAR 1. patro
Čt	19.30	Farní charita /H. Rechnerová/ - 2. středa v měsíci	FAR kancelář
	8.45	Setkání při čaji /J. Nagyová/ - 1× měsíčně dle oznámení	FAR 1. patro
	16.45-17.30	Náboženství pro děti /P. Lovečková/	FAR č. 1 a 2
	16.45-18.00	Společenství starších dětí /J. Šimůnek/ - liché týdny roku	FAR č. 3
	18.00-21.00	Mystagogie /S. Góra/	FAR č. 1
	18.30-20.00	Duchovní služba /J. Vyšohlíd/	FAR č. 3
	19.00-22.00	Zkouška kapely Missa /J. Tomsa/	FAR č. 1
	19.00	Modlitba matek /H. Rechnerová/ - 1. a 3. čtvrtek v měsíci	FAR č. 3
Pá	15.00-17.00	Zkouška kapely Kšandy Industry	ZKU
Ne	8.00-8.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	15.00-17.00	Setkání neslyšících /S. Góra/ - 1× měsíčně dle oznámení	FAR 1. patro
	16.30-21.30	Zkouška kapely Koza na útesu	ZKU
	18.00	Nácvik zpěvů Modlitby Taizé /O. Rechner/ - poslední neděle v měsíci, kromě prázdnin	SÁL
	19.00	Modlitba Taizé /O. Rechner/ - poslední neděle v měsíci, kromě prázdnin	SÁL

K A L E N D Á Ř *na květen 2013**Mimořádné akce, změny, výjimky*

1.-5. 5.	St-Ne		Pout' do Polska se Stanisławem	
1. 5.	St	7.00	ODPADÁ eucharistie	MIK
2. 5.	Čt	17.45	ODPADÁ svátost smíření	VÁC
3. 5.	Pá	17.00	ODPADÁ svátost smíření	VÁC
6. 5.	Po	16.00-17.00	Katecheze s dětmi přistupujícími k prvnímu svatému přijímání	VÁC
6. 5.	Po	17.00-18.30	První zpověď dětí přistupujících k prvnímu svatému přijímání	VÁC
7. 5.	Út	10.00-17.00	ODPADÁ farní kancelář pro veřejnost	FAR
8. 5.	St	7.00	ODPADÁ eucharistie	MIK
9. 5.	Čt	8.00	Eucharistie	MIK
9. 5.	Čt	17.00-17.45	Příležitost k svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru	VÁC
9. 5.	Čt	18.00	Eucharistie - Slavnost Nanebevstoupení Páně	VÁC
10. 5.	Pá	19.00-21.00	Příležitost k svátosti smíření pro rodiče dětí přistupujících k prvnímu svatému přijímání	FAR
11. 5.	So	17.00	Nácvik na první svaté přijímání	VÁC
12. 5.	Ne	10.30	Mše svatá s prvním svatým přijímáním dětí	VÁC
12. 5.	Ne	11.30	Oslava prvního svatého přijímání	SÁL
15. 5.	St	19.00	Setkání týmu katechetů	FAR
18. 5.	So	19.00	Svatodušní vigilie	VÁC
19. 5.	Ne	12.30	Předtáborové setkání	SÁL
19. 5.	Ne	14.00-19.00	Setkání neslyšících	FAR
20. 5.	Po	19.00	Cesta na kontinent jednoho snu (Stanisławovo vyprávění o Jižní Americe)	SÁL
21. 5.	Út	19.00	Setkání ekonomické rady	FAR
24. 5.	Pá	18.00-24.00	Noc kostelů	VÁC
28. 5.	Út	18.00	Slavnostní eucharistie s předáním jmenovacích dekretů novým členům PR	MIK
28. 5.	Út	19.00	Setkání staré a nové pastorační rady	FAR
28. 5.	Út	19.00	Večer s Alfou	SÁL
29. 5.	St	19.00	Eucharistie pro mládež	FAR
30. 5.	Čt	17.00-17.45	Příležitost k svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru	VÁC
30. 5.	Čt	8.00	Eucharistie	MIK
30. 5.	Čt	18.00	Eucharistie - Slavnost Těla a Krve Páně	VÁC
31. 5.	Pá	19.00	Benefiční koncert pro OS Paprskovec	VÁC

Kontakty

Duchovní správce – farář

P. Stanislav Góra

telefon: 271 742 523, 602 309 766

e-mail: farar@farnostvrsovice.cz

V pondělí vyřizujte, prosím, jen neodkladné záležitosti.

Pastorační asistent

Martin Peroutka

telefon: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz

Telefon fara

271 742 523, 725 465 052

pouze v úterý, ostatní dny viz Pastorační asistent

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800,

na opravu varhan: 186817149/0300

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Nепrodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 2. 6., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 22. 5. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Anna Tesařová (@). Redakční rada: Stanislav Góra, Martin Peroutka, Jan Rückl (JR), Pavel Švarc (PAS), Alena Králová (AK), Pavel Mikula, Markéta Řečinská. Příspěvatelé: Miroslav Müller st. (M.M.st.), Hana Rechnerová (Hanka), Michal Žilka (MŽ). Korektura: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka, výtisky pro nás zkompletovali Polákovi